

ler på baggrund af de seneste års reformer af konkurs- og likvidationsreglerne.

Loven betyder, at der indarbejdes et krav om udstedelse af en *tilladelse af tilsynet med banker og sparekasser*, forinden en nystiftet bank eller sparekasse kan påbegynde virksomheden, lovens § 1, nr. 3, om affattelsen af § 6. De nærmere betingelser for tilladelsen præciseres i stk. 2, herunder en driftsplan. Endvidere indeholdes regler om tilbagekaldelse og bortfald af tilladelsen og hjemmel til at nægte og at fratage tilladelsen, såfremt pengeinstituttets ledelse ikke er i besiddelse af den nødvendige hæderlighed eller fyldestgørende erfaring.

Endvidere lempes kravet til kreditinstituttets retlige status, således at banker og sparekasser *hjemmehørende i andre EF-lande* kan oprette filialer her i landet, selv om banken eller sparekassen ikke er et aktieselskab henholdsvis en selvejende institution, ligesom der hjemles filialerne ret til at benytte det navn, som de bruger i hjemlandet uden hensyn til bank- og sparekasselovens § 2.

Indførelsen af tilladelsesordningen medfører, at kapitel 10, der indeholder *opløsningsbestemmelserne*, tillige er reviderede.

Således indeholder § 43 reglerne for inddragelsen af tilladelsen med påfølgende ophør af bank- og sparekasevirksomheder.

På grund af de seneste års reformer af konkurs- og likvidationsregler overføres disse ved opløsning af insolvente banker og sparekasser, dog med hensyntagen til disse institutters særlige forhold.

Formålet med disse bestemmelser er at give pengeinstituttets ledende organer mulighed for at beslutte de nødvendige foranstaltninger med henblik på opløsning: indberetning til tilsynet, § 44, stk. 1, ekstraordinær generalforsamling, § 44, stk. 2, betalingsstandsning, § 46, og likvidation §§ 47 a-47 c.

Som et alternativ i tilfælde, hvor pengeinstituttet ikke selv træffer de fornødne beslutninger eller ikke gør det i